Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 127

Feria quarta post Oculi

quecũq; ligaueritis sup terrã: erũt ligata ꝛ in ce/
lo. Quia dixerat durũ ꝛ impenitentẽ frẽm ethni/
cũ ꝛ publicanũ habendũ: ne aliqs ita vecors ꝛ de/
sperati͠oe pestifera ꝯtẽptor existeret: vt tacitus apꝺ
se loqret: Si me despicis: et ego te despiciã: si me
honoras: vtiq; mea sentẽtia honoraberis. Idcir/
co dñs aplis potestatẽ ligãdi tribuit ꝛ soluẽdi: vt
hi qui ꝯdemnant sciant hũanã sententiã diuina
firmari: ꝛ qꝺ fuerit ligatũ i terra: ligari nihilomi
nus in celo. Hec vo potestas spãliter sanctis eccle
sie epis collata est: generalr vo omi eccl͠ie data cre
dit. Nã ꝛ ꝙ dñs alibi beato petro hãc potestatẽ li
gandi atq; soluẽdi dedit: vtiq; in petro q̇ typũ ge
rebat eccl͠ie: oibus fidelib; hoc cõcessisse non dubi
Tex. tat. ¶ Iterũ dico vobis: quia si duo ex vobis con/
senserint sup terrã: de omni re quãcũq; petierint
fiet illis a patre meo q̇ in celis est. Magnã fideli
bus auctoritatẽ ꝛ fiduciã tribuit: ꝛ ecõtra magnũ
cõtemptoribus metũ incutit dicẽs: a patre deo in
celis fieri: quicq̇d duoꝝ cõsensu super terrã fuerit
cõstitutũ. Et hoc pmo ad cõcordiã nos prouocat
quo sollicitius festinemus ad pacẽ: cũ se dicit inter
duos vel tres aliq̇d statuẽtes mediũ fore. Nã seq͠t
Tex. ¶ Ubi eni fuerint duo vel tres congregati in noie
meo: ibi sum in medio coꝝ. In medio inq̇t suz co/
rũ: vt vel recipiã humilẽ penitentẽ: vel ꝓijciam su
perbũ ꝛ cõtumacẽ. Et quicq̇d illi iudicãdo ad ho
minũ salutẽ agunt in terra: meo desup iudicio ro
borat in celo. Spiritualiter vo illud dicere possu
mus: q; vbi spiritus aĩa ꝛ corpus cõsenserint: nec
bellũ inter se discordantiũ habuerint voluntatũ:
carne aduersus spiritũ: ꝛ econuerso spũ aduersus
carnẽ ꝯcupiscente: de omi re quã petierint a patre
impetrare possint. Nec dubitandũ iustã ꝛ acceptã
deo petitionẽ: vbi ea vult caro que spũs. Tũc acce
Tex. dens petrus ad eũ dixit. Dñe quotiẽs peccabit in
me frater meus ꝛ dimittã ei: vsq; septies? Dixit il
li iesus. Non dico tibi vsq; septies: sed vsq; septu
agies septies. Supioribus verbis dñi ꝓuocat᷒
apostolus petrus: solita sibi fiducia accedẽs inter
rogauit: quotiẽs deberet in se peccanti dimittere:
an ne vsq; septies. Cui respõdit dñs: Non solum
vsq; septies: sed vsq; septuagies septies. i. quadrin
gentis nonaginta vicibus: si totiẽs in die peccare
cõtigerit. Impossibile est eni quadringentis nona
ginta vicibus in fratrẽ posse delinq̇re. Et hec mul
tiplicatio ſm beatũ hieronimũ facta est. Ceteꝝ be
atus augustinus docet hũc numerũ simplr et nõ
multipliciter accipiendũ: idcirco ꝙ totus p aduer
biũ fit. Ars eni arismetrica docet vt nũerus aliqs
si per solũ fiat aduerbiũ: vel p solũ nomẽ nõ mul
tiplicet. Si vo ex nomie simul ꝛ aduerbio: vt ver
bi gratia: septies septuaginta: vel cõuersum septu
agies septẽ possunt multiplicari. Cum ergo dicit se
ptuagies septẽ: septuaginta septẽ vicibus: idẽ do/
ctor intelligit. Sed iã veniendũ est ad mysteriũ.
Neq; eni ab re esse potest ꝙ dñs hunc alium ꝛ ali
um numerũ in relaxãdis fratrũ errãtibus ꝯstitue
re voluit. Cõstat eniz ex septenario ꝛ vndenario.
Nam siue septies vndeni: siue vndecies septẽ dica
mus: septuaginta septẽ pficimus. Et septenarius
q̇dẽ numerus est numerus sacratissim᷒: ex donis
septiformis spũs. Undenari᷒ vo numerus figurã
tenet ois peccati. In vndenario nanq; trãgressio
est denarij. Et nos cũ peccamus: decalogũ profe/
cto pceptoꝝ dei trãsgredimur. Hinc est ꝙ i taber
naculo dei vndecim saga cilicina fuisse memorat.
Ciliciũ nanq; habitũ penitentiũ ꝛ ꝓ peccatis me
rentiũ designat. In tabernacl͠o ergo dei vndecim
saga cilicina fieri iussa sunt: q; sancta ecclesia non
solũ ex iustis ꝛ imaculatis: verũetiã ex pctõribus
penitẽtibus ꝛ cõuersis existit. Hui᷒ numeri sacra
mentũ petrus apl͠us agnoscẽs: iuda pdito noluit
apl͠os in vndenario nũero pmanere: sz electo ma/
thia: duodenariã sũmã curauit supplere. Septu
agies septies ergo dñs pcepit: vt ostẽdat q; quoti
ens ꝛ quotiẽs aliquis peccauerit: totiẽs ꝛ totiens
ei dimittere: ꝛ nunq̃ dimittẽdo cessare debemus
Cum eni per hũc numeꝝ peccatoꝝ significat remis
sio illꝺ quoq; manifestat: qꝺ beatus lucas catha/
logũ dñice generati͠ois septuaginta septẽ generati
onib᷒ terminauit: incipiẽs a ioseph: ꝛ vsq; ad ipm
deũ ꝯditorẽ pueniens. Quia eni dei filius ad sol/
uẽda mũdi peccata veniebat: ideo iure eius incar
natio septuaginta septẽ generatõib; texit: ꝛ h ascẽ
dẽdo. Quia videlz filij dei incarnatio nr͠a fuit ex/
altatio: ꝛ vñ ille descẽdit: inde nr͠a abiectio ascẽde
re meruit. Cum vo hic numerus ex septenario ꝛ vn
denario multiplicatus exurgit: significat q; omis
pctõꝝ remissio p grãm sctĩ spũs fit: cui᷒ donis pua
ri merent: quicũq; fratrib; in se peccãtib; dimitte
re noluerint. Sane aliter fratri penitẽti: aliter p/
cipimur inimico psequẽti veniã dare. Huic nãq;
dimittẽdũ est accepta remissione pcti quo nos in
sontes lesit: vt socia de hinc nobis charitate cõiect
Illi vo vt cũ malũ vult: nobis aũt facit: nos illi sp
bonũ velim᷒: ꝛ si possim᷒ etiã faciamus. Nõ em il
lis q̃zdiu in malo pseuerãt: peccati sui veniã dare
possum᷒: licz velim᷒. Habem᷒ hinc duo ꝯuenien
tissima exẽpla. Joseph nãq; frib; suis salubrit ca/
stigatis: beniuole ignouit. Dauid vo psecutorib᷒
suis impenitẽtibus ꝛ in malicia pdurantibus: q̃z/
uis eos fleuerit: veniã tñ illis prestare nõ potuit.
Hec ergo pcepta tenende charitatis: q̇ a xp̃o q̇ est
auctor pacis audim᷒: sedulo opari curemus. Nec
grauemur dimittere minima: cũ sciam᷒ nobis in/
numerabilia pctõꝝ in baptismo dimissa. Sed et
quotidie delinquẽtes: quotidianã a dño veniam
postulem᷒. Exemplo nãq; suo nosipẽ ad facilita/
tẽ indulgẽtie ꝓuocat: q̇ totius mũdi pctã nõ solũ
dimittere: verũetiã ꝓprio ore dignatus est expia/
re: iesus xp̃s dñs nr̃: qui cũ p̃re ꝛ spũscõ viuit ꝛ re/
gnat deus in secula seculoꝝ. Amẽ.

Feria quarta. Math. xv.

In illo tẽpore Acces
serũt ad iesũ scribe ꝛ pharisei dicẽtes. Quare
discipuli tui trãsgrediunt traditi͠oes senioꝝ?
Nõ eni lauãt man᷒ suas cũ panẽ manducãt.
Et rel. Omel. lectionis eiusdẽ.

Quia dei fili᷒ ꝓ salute oim i mũdũ vene
rat: iõ loca singl͠a cit͡ gressib; pcurrebat
vt oib; pdesset: vniuersis succurreret: po
stremo cũctoꝝ in cõi salute ꝯfulgeret. De
niq; vt supi᷒ euãgelista loqt: venit dñs cũ discipu
lis i t̃ra gerazenoꝝ: vt illis q̃z optatũ leuamẽ sua
visitatõe ferret: ibiq; pharisei iusticie inimici eũ p
secuti sũt: nõ studio discẽde vitat͡: sed causa pstru
ende falsitatis. Nam sicut lectũ est. ¶ Accesserunt Tex.
ad iesuz scribe ꝛ pharisei dicẽtes. Quare discipuli

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0127
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG